

DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és közművelődési vegyes tartalmú hetilap.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesületének hivatalos közlönye.

Szerkesztőiroda: Versecz, lakfanya-utca 1054. szám — ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden küldemény és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyéb írásbeli közlemények különben özv. Kirchnerné felvétel és rendelő irodájában (az Andrássy-sétány és iskola-utca sarkán lévő Kádics-féle házban) is átvételnek.

Előfizetési díj: Negyedévre 1 frt. 25 kr. — Félévre 2 frt. 50 kr. — Egész évre 5 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Felelős szerkesztő: Perjessy Lajos.

Kiadó-hivatal: Kirchner-féle könyvnyomda Verseczen — ide intézendők a kiadó-hivattal illető előfizetések, hirdetések és felszólamlások.

Hirdetési díj: A hirdetésekért járó díj legutányosabban számítatik. — Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. — A nyílt terben egy sor 10 kr. — A hirdetésekért kérjük pénteken délig beküldeni.

VII. évfolyam.

Vasárnap 1898. évi augusztus 28-án.

36. szám.

Iparosaink.

Versecz, 1898. aug. 25.

Földművelő államnak mond ugyan még bennünket Europa, sőt saját nagyjaink is ezt szokták hangoztatni, azonban ma már iparunk is oly fejlettségnek örvend, egyes ágaiban, hogy kiállják a versenyt bármelyik külföldi hason iparaggal.

Dicselkedhetünk és dicsékszünk is ma már asztalos, lakatos, gép, bőr, porcellán, vas, kő stb. iparunkkal, azonban ha szorosabban szemügyre vesszük a dolgot, az egyes ily dicsékvésre méltó iparágak, csak egy-egy embernek köszönhetik fellendülésüket, egypár embernek a nevéhez fűződik a hír, dicsőség s az ezekkel járó anyagi és erkölcsi haszon — iparosaink legtöbbször, kiváltképpen pedig a vidéken még a közép-szerűségig sem emelkedett, s panaszkodik, káromkodik folytonosan, hogy a mai világban már nem lehet existálni. Annak pedig csakis az iparosok maguk az okai, minthogy nem haladnak a korrá, nem tesznek eleget azoknak a követelményeknek, melyeket a vevő s a megrendelő támaszt, ki is azután inkább odafordul, hol teljesen a kívánsága szerinti árut kaphatja. Mindez pedig onnét származik, hogy iparosaink nem akarnak tanulni, nincsen meg bennük a törekvés, hogy iparágukat emeljék, maradnak a régi mód mellett, nem törődnek azzal, hogy magukat szakmájukban minél inkább kiképezzék, hogy minden egyes darab mely a kezükből kikerül fokozatos izléssel, külesimál

és solidsággal legyen elkészítve. Pedig a paloták lakóitól le a kunyhók lakóáig azt nézi a vásárló első sorban, hogy izléssel van-e elkészítve valami, amit meg akar venni, a jóságot amúgy is feltételezi már, s két hason jóságú dolog között pedig bizonyára azt választja, a melyik a szemneketszétősebb, vagyis amelyik az ügyesebb, képzetesebb, műveltebb iparos kezéből kerül ki. S az esodálatos rendszerint a dologban, hogy az utóbbi még valamivel jutányosabban is adhatja áruját, mert nagyobb körültekintéssel s így olcsóbban is szerezi be a felhasználandó nyers anyagot. Mindezen bajoknak a csirája már abban rejlik — hogy az iparos pályát még a mai nap is lenézik s ha valaki az iskolában nem tanul, nem megy semmire, szóval haszontalan kölyök vagy számár, akkor a szülők rendszerint azt mondják: Jó lesz a fiú iparosnak. Itt rejlik a hiba! Alig van inasgyerek, akiről mikor a mester kezébe adják, ne azt mondanák haszontalan, lusta, vagy számárcölyök, tanulni nem akar, hát nesze odaadjuk a te kezébe, faragj belőle valamit, hogy valahova keresvesen mégis megkereshesse majd a kenyereit.

Ez pedig hamis felfogás s odavezet, hogy az az inasgyerek maga is elhiszi, hogy a mesterséghez amil tanulni kezd nem kell se ész, se ügyesség se szorgalom, hanem csak mint a befogott ökör avagy lónak neki is csak huznia kell a jármot, gondolkodni pedig egészen fölösleges a munka mellett. Ha jó iparosokat akarunk minők

Ausztriában, Német-, Francia- vagy Angolországban vannak, akkor első sorban is csak oly fiúkat kell az iparos pályára adni, kik legalább az elemi ismereteket alaposan elsajátították, 13—14 éves korukat elérték, s az iskolában beleverték a rend, szorgalom, s tanulás kötelezettségének érzetét.

Igenis, az iparosban már inaskorában benne kell lenni annak a tudatnak, hogy neki tanulni, iparkodni, dolgozania kell, mert egy iparos ezek nélkül sokkal hamarabb elvesz az életúrában önállóságánál fogva, mint bármely más pályán levő. Az iparosnak ha boldogulni akar, ismernie kell, mestersége minden csinyját binját s evégből nem elég az amit mesterétől a műhelyben látás és gyakorlat útján tanul.

Kell magát képezni a rajzolás számolás, anyagismében, kell neki körültekinteni a világban, tanulmányoznia mások munkáját, muzeumokat, kiállításokat látogatni, hogy a többi képzett iparossal kiállhassa a versenyt, s hogy munkájának érvényt szerezhessen minél tágabb körben. Az iparostanonczokat ugyan oktatják az estéli órákban egyre-másra, némi kis eredménye van is ennek az oktatásnak, de amint felszabadul az inas s legényé vállik — akkor azután a legtöbbnél vége van a tanulásnak — igaz, hogy nem is igen van erre az alkalom megadva. A segédek, legények, mesterek oktatása nálunk úgyszólván teljesen hiányzik, a fővárosban van egy pár szakiskola ugyan, de a vidéken arról szó sincs, hogy az iparossegédek valamit tanuljanak. Ha

Tárcza.

Az asszony rendet csinál.

Tele volt a levegő villamossággal. A szemhatár szélén sűrű, vakító villogás hasított a gyors egymásutánban a gomolygós, szürkéskek felleget s a csöndes, tikkasztó este hasonlított egy puskaporos magazinhoz, a melynek csak egy szikra kell és azonnal lángra lobban.

Szinte turhetetlen volt ez a hőmérséklet a maximumára emelkedve s még künn az országúton, az óriási síkság közepén is elikkadva ultek a kocsiában Tömössyék.

A nagy, kovér ember kinyújtott labakkal és folyton mozgolódva, mint egy szárazra vetett potyka ult a helyen s halalos unalmában azzal foglalatzkodott, hogy míg egyik zsebkendőjével folyton torulgette izzadt homlokát, addig a másikat a kezében libegtetve szárította.

— Na, — szolt egyszerre bosszusan — a Berta sógorasszony alkalmasabb időt is választgatott volna magának az idilljére. Végre is, mint a hogy az ugorkának, dinnyének meg van a maga szezonja, ép úgy meg lehetne a szerelemnek is. Annyi bizonyos, hogy a nyári hónapok nem alkalmasak a szerelem aratására.

A felesége csak félfüllel hallgatott rea és kedvetlenül megrántotta szép, telt vállait.

— Roppant cinikus vagy.

Tomossy mint egy karikással, egyet cserditett a libegő zsebkendőjével.

— Mindegy; de a mi igaz, igaz. Borzasztóan meg vannak romolva az erkölcsök. Olyanok az asszonyok, mint az erett szilva, csak hozza kell erui és potty, mar az ember ele hull. Hanem hogy a Berta is ilyen erett szilva legyen, a saját feleségem saját edes testvére, azt még sem hittem volna.

Tomossy most mar szembe fordult az urával. Nagy, tiszta nezésű, erélyes szemű megvillantak es végig nezett az urának nem épen Aleibrades-alakjan.

— Több tisztelettel beszélhetnél Bertáról, — szolt komolyan es hangja mélyen, szomoruan esengett. — Épen azért, mert a testverem

Tomossy egy masodikat cserditett a zsebkendőjével es mergesen felhuzta vállat

— Mit tiszteljen én azt, a ki saját magát nem tiszteli? Egy asszony, a ki a harminczotodik evesben kezdi el a flezkandozást, mint egy parades esiko, az nem tiszteletet, de huszonotot érdemel.

Tomossy né nem felelt erre semmit. Beljebb huzódott a kocsii ülésere es gondolatban igazat adott az ura faragatlan, de jozan szavainak.

Igen, a testvére, a ki csak öt evel fiatalabb nálanal, nem érdemel egyebet, mint megvetést. Ket gyermek anyja es ime, a gyermeket kirekeszti a sziveből s a tiszta, szent érzes la-

koi helyet egy tisztátalan, bünos vendégnek ad benne heiyet.

Tomossy né összerázkódott es az emberi gyöngeségek szabalya szerint hirtelen párhuzamot vont a huga es saját maga között. A bün es a becsület között; Ime ő is csak ugy ment férjhez, mint a huga, szerelem nélkül, a házassági tradicziók ama szokása szerint: hogy akadt egy jó parti es — ő férjhez ment. Es ime: hol áll ő es hol áll a huga? Neki nem voltak gyermekei, tehát ő nem ismerte soha, nemcsak a nő, de az asszony boldogságát sem. Es mégis — ő a pidesztalon maradt s a huga leszédült onnét.

Erre a gondolatra valami bevallatlan, titkosan rejtegetett öröme a becsületes asszony diadalának, togta el a Tomossy né szivét, mikor az ura hirtelen felkiáltott:

— Itt vagyunk az állomáson! Ámbár azt mondom, hogy jobb volna, ha otthon volnánk. Kettentes idő lesz mindjárt. En ugyan az edes apám kedvéért sem utaznam ilyenkor.

Tomossy né felállt a kocsiában es évödvé ütött legyezőjével az ura vállára.

— Hat az edes anyad kedvéért?

— Az más, — felelte az ember komolyan, — Na látod, — viszonzotta ugyanilyen komolyan a felesége — itt is gyermekekről es egy anyjáról van szó.

Tomossy egy kicsit elveresedett es nem szolt többet. Fogta a felesége kezitaskáját es

azután pár évi legénykedés után megszerzik az iparendélyt, ott áll a tudatlan mester, aki sem tisztességesen dolgozni nem tud, sem az elkészített munkát megbírálni nem tudja, számításról szó sincs nála, s előbb utóbb a versenyképesség hiánya, saját tudatlansága és élehetlensége miatt tönkremegy s akkor azután szidja átkozza a világot a mesterségét s lesz belőle haszontalan lehűtő nyomorgó ember. Oly általános baj már ez, hogy közös érdek azon gondolkodni, miként lehetne nálunk is egy erős öntudatos, jómodu művelt iparosztyált teremteni, a minővel a külföld művelt államai bírnak. Az egyetlen mód pedig csak az lehet erre, ami a külföldön is, el van terjedve — tanuljon, tanítassék az iparos legény és mester korában is! Hogy miként arról egy legközelebbi cikkben fogok beszélni.

Szalay Lajos.

Vidéki levelezés.

A hertelendyfalvai haza vándorolt székely magyar csángó református lakosság nevében Tomka Károly ref. lelkész a következő sorok közlésére kérte fel lapunk szerkesztőségét:

Közös templom.

„Kein künstliches Unieren,
Doch droht der alte Feind.
Ob wir getrennt marschieren,
So schlagen wir vereint.“

Valami közös templomról abrandoznak most némelyek, a mi hertelendyfalvi lutheranus testvéreink közül. Sőt erre nevezve már — mint biztos forrásból tudom — hivatalos lépések is tétettek a Miniszteriumnál. „Ábrandozás az élet megronója, mely kancsalul festett egekre néz.“ Nem is reflektálnék arra, ha téves információk a felső forumot tévutra nem vezethetnék. A közös templom nem nekünk való. Sem erkölcsi, sem vallási szempontok nem ajánlják azt. Vallási szempontból az oltar, gyertya és kereszt-purítán érzületünkre nagy árnyékot vetne. Erkölcsi szempontból torzsalkodásra vezetne. Szomorú előjelet láttuk már ennek eddig is. „Exempla sunt odiosa.“

elindult jegyet váltani; utközben pedig kétszer is elmondta magának:

— Tudom én azt, hogy te angyal vagy!
Tudom.

*

Mire másodikát csöngettek, hirtelen egy hatalmas szél kerekedett s a zivatar mint valami kedelyes táncosnő, egyszerre kilépett szőke dominójából és hamarosan hozzá látott megmutatni, hogy mi tud ő.

Tömössyné ott állt a kocsi ablakánál s nézte az urát, a mint az állomastönökkel beszélgetett. Nem sokára az öreg orvos is hozzájuk csatlakozott is hallotta, a mint ez kérdezte az urától:

— Hová megy a asszonyod? — Mire az ura titokzatosan hunyorított a szemével:

— Egy kis rendet csinálni?

Azutan harmadikat csöngettek és elindult a vonat.

Tömössyné felhuzta az ablakot, levette fejéről a kalapját és szetnézett a kocsiiban. Mikor bejött ide, egy alvó férfit látott elnyújtzkodva az üléseken és háttal volt hozzá fordulva. Most, hogy újra reá tévedt a pillantása, látta, hogy arccal kifelé van fordulva és hogy olyan jóízűen alszik a turhetetlen hőségben, mint egy kis gyerek.

Tömössyné leült az ablak mellé, de tekintetével újra önkénytelenül az alvó felé fordult.

A hogy így jobban megnézte, észrevette, hogy az a nyulánk, elegánsan öltözött alvó alak nem is megy férfiszamba, olyan tizenhét, legfeljebb husz éves fiú volt.

— Akar fiam lehetne, — mosolygott Tömössyné és gyönyörködve szemlélte a fiatal ember szőke, pelyhedző szakallát, kicsi, kaczkias bajuszát és gyöngéd, rózsás arczhórét. Különösen a szája nézésével nem tudott eltelni. Gyönyörű metszésű, duzzadt, piros ajak alatt egy apró, észbolondító godrócskével.

— Gyönyörű fiú, — sóhajtott Tömössyné — boldogság lehet egy ilyen fiuval bérni!

Azutan a most már kedvére dühöngő zivatar nézésébe merült, de egy hirtelen mozdulattal, minden különösebb gondolat nélkül az

Nagyon természetes tehát, hogy mi a csángó templomra nyert kegyes adományokat az országos kozalapi kétezer forintot és a hatóságok által gyűjtött haromezret; valamint egy államsorsjegy nekünk ajánlt jövedelmi részét: nem adhatjuk oly templomra, mely a csangók rovására ellenkező érdeket szolgálja. Mert ily rólunk és nekülünk-fele eljárásba: esetleg a konventnek is lesz bele szólása. És nem is a közös — hanem a csangótemplom az, amire itt eleitől fogva legégetőbb szükségünk van. S ha szabad ily nehéz időkben — s midőn a rettentő jégverések pusztítását fél Magyarország siratja — a mélységből kiáltani fel a magasságba: ezt a nem kis fontosságú delvidéki ügyet, mi nem kerülő utakon és titkolt folyamodással, hanem tiszta és egyenes uton, a nyilvánosság fényében óhajtanók az atyai kormány figyelmébe ajánlani.

Különben a nagy apostol szavaival szólva: „Nincs nekünk tusakodásunk a test és vér ellen, hanem a setétség vezérei ellen a lelki gonosz-ságok ellen.“ Közös legyen a hit, a remény és a szeretet: ha külön fedél alatt is. Hiszen ki vonná kétségbe, hogy vallásunk sajátképen egy fanak a két levele, egy szülőtőnek a két veszőszála. De mit nyernénk vele, ha egy fodél alá, közös templomba járnánk is? Az óhajtott czelnak — mint fonnebb mondva volt — épen az ellenkezőjét. Magyarosodás helyett gúnyt, békeség helyett haborgást.

„Mását ne bantsd, ne hagyj sajátodat,
É szent igazság dorg a fellegekben.
Ez van felirva olthatatlanul
Csillagbetűkkel a szép ég ölén“

Hertelendyfalvan 1898. Augusztus havában.

Tomka Károly.

Jubileumi emlék-érmek.

Katonák és polgárok számára.

A király uralkodásának ötvenéves emlék ünnepe alkalmából a katonaság és az állami (polgári hivatalnokok számára jubileumi emlék-érmek alapított.

A katonaság számára alapított érmet előlapon a király képe nevéből és cziméből álló korinnal olvasható hatlapon pedig borostyan és cserkoszoruba foglalva ezen felirás: Signum Memoriae és a koszoru fölött ezek a számok: MDCCCXLVIII—MDCCCXCVIII. láthatok.

Ezt az ermet aranyból és bronzból verik.

utaskaja után nyult és kivette belőle a kezitukret, meg a kömivizes üvegjet.

Szép fehér, telt arczat megtörülte a zseb-kendőjére csepegtetett illatszerrrel es fenyés, sima fekete haján végig simította a kezét. Ezzel a sima hajával, magas, tiszta homlokával es szabályosan szép vonásával, még mindig nagyon szép asszony volt.

Mikor visszatette a tükröt a taskájába, unatkozva asitozni kezdett és lassankint egészen elalmosodott. Eleinte kuzdódott a lustasagával, sehogysem akarta, hogy erőt vegyen ez rajta, de vegra is Morfeusz ő fensége nem sokat teketorizik az alattvalóival, hanem akarva, nem akarva, meglepi az embert.

*

Most már aztán mind a két passasér aludt. A szép asszony is, meg a szép fiú is. De a szép asszonyok olyan sajátságos, furcsa alma volt. Azt almodta, hogy annak a szőke gyerekeembernek a szép forró szája, az Isten tudja hogy és hogy nem, csakhogy valahogy odakerült az ő nemkevésbé, szép es forró szájához. És jennek a két száznak az együvé kerülése nem volt egyéb még az alom biróalmában sem, mint egy csok.

Egy csok! És ilyen csók! Ilyet nem osmert még eddíg Tömössyné, daczará annak, hogy a negyvenedik évét tapossa. A méznek édessége méreg s a tűznek forrósága jégcsap volt ehhez képest.

Mikor felébredt az asszony, a szőke fiú már ébren talalta, vele szemközt ülve. Az arca nagyon sápadt volt, a szája még a kicsattanásig piros s a szemébe nem is jó volt nézni, mert a poklok minden lángja benne égett.

Tömössyné nem tudta, hogy hanyadán van, csakhogy ő, a negyvenéves asszony lesütötte szemét a fiú lobogó tekintete előtt és kabultan, eltikkadva, megbabonázva, mozdulatlanul ült a helyén.

Vagy tíz perczig ülhetett így s ez idő alatt a huzát felmentette a buncé alá, pedig a legelső álomason összeszedte minden erejét, kiszalt a kocsiából és megvárta azt a vonatot, a mi elvitte őt vissza, haza.

L. T.

Az aranyból vert érmet az érmet pereme fölött lebegő arany sassal van díszítve. Az érmet a Ferencz József-rend szalagján a hadi érmet után viselik.

Az érmet azok kapják, akik 1848. december hó 2-tól 1898. december 2-ig a hadseregben vagy a rendőrségnél szolgáltak.

Az állami polgári alkalmazottak jubileumi érme bronzból való és a 39 milliméter széles vörös-fehér szalagon, a mell baldoldalán viselendő.

Az előlapon a király arczképe van ezzel a körirással: FRANC JOS. I. D. G. IMP. AUST. REX. BOH. ETC. ET. REX. AP. HUNG.; a hátlapon: SIGNUM MEMORIAE körülévéve az MDCCCXLVIII — MDCCCXCVIII. évszámokkal.

Az érmet — férfiak és asszonyok is — azok kapják, akik 1848. december 2-ától 1898. december 2-áig állami, vagy ezzel egyenlőnek tekintendő nyilvános szolgálatban álltak, vagy még allnak. Akik szerződési, felmondható viszonyban állnak az államhoz, az érmet nem kaphatják.

Az érmet alapításáról a király a következő kéziratot intézte a külügyminiszterhez:

Kedves gróf Goluchovszky!

Hálásan méltanyolva az állami polgári alkalmazottak által kipróbált hű kotelesség-érzetet Nekem, Hazámnak és az államnak tett szolgálatokat, uralkodásom 50-ik évfordulója alkalmából indítva érztem Magamat, hogy egy érmet alapítsak, mely a mellékelt általam jóváhagyott szabályzat értelmében mindazoknak odaitelendő kik az 1848. évi december hó 2-ától 1898. évi december hó 2-áig terjedő idő alatt állami polgári szolgálatban, vagy ezzel hasonló minőségű alkalmazásban működtek

Ez érmet alapítása tekintessék az állami polgári hivatalnokok és alkalmazottak egész testülete iránti joakaratom és atyai hajlandóságom újabb tanujelének és azon elismerés bizonyosságának, melyre a közjónak szentelt szolgálatok nalam mindenkor a legteljesebb mértékben számíthatnak.

Amidőn ez elhatározásomról értesitem, egyszersmind utasítom Ont, hogy az ez ügyben szükséges további intézkedéseket megtegye.

Kelt Ischl, 1898. évi aug. hó 18-án.

FERENCZ JÓZSEF, s. k.

A király ezenkívül olyanok számára is érmet alapított, akik (ha nem is állami) de 40 évig szolgáltak egy és ugyanazon szolgálatban. Ez érmet neve: „Disz-érem negyvenévi hű szolgálatokért“ és rang, állás és nem különbsége nélkül mindenkinek adományozható.

NAPI HIREK.

Személyi hír. Pálffy Elemér főispánunk a mult Héttón városunkban érkezett s körülbelől tíz napig itt fog tartozkodni.

A király hadiparancsa. Lapunk más helyén megírjuk, hogy a király a hadsereg számára jubileumi érmet alapított. A király ezen elhatározásáról a következő hadiparancsot bocsátotta ki:

Isten kegyelméből, mint legfőbb hadur, 50 év óta vederöm elén állva, szívem benső óhaját kezezi, hogy vederömnek, amely nekem — és ezáltal a monarkianak — minden örömben és bánatban a leghivebb és legtisztább kotelességteljesítéssel szolgált, kegyelmem és halas elismerésem egy újabb bizonyítékát adjam.

Ezen érzelmeimtől indítva, fegyveres eröm és csendőrségem számára egy érmet alapítok, amelyre azon személyek tarthatnak igényt, kik az általam jóváhagyott alapszabályokban megjelölve vannak.

Ischl, 1898. évi aug. 18.

FERENCZ JÓZSEF, s. k.

A miniszter ajándéka Nem régiben itt járt városunkban Dr. Hampel, az európai híró régiséggyűjtő, a magyar nemzeti muzeum régiséggyűjtője az őre, s mint azt annak idejében megírtuk Milleker Bódog muzeumőrünk káluzolása mellett alaposan tanulmányozta városi muzeumunkat s annak gazdagsága — különösen az őskori leletekben — rendkívül meglepte, úgy hogy a közoktatásügyi miniszter figyelmét is felhívta városunk ezen érdekes és tudományos szempontból igen értékes gyűjteményére. A miniszter méginkább előmozdítani kívánván a verseczi és Versecz vidéki őskori leletek összegyűjtését 600 koronát ajándékozott a muzeumnak további asatások és esetleges vásárlások céljára.

jaira. Közköztudott, hogy ezen ajándékért e helyen is kifejezzük a város közönségének igaz köszönetét.

A Szrbosztvo és Gott erhalte. Mult számunkban célzást tettünk arra, hogy ő felsége születésnapjára ünnepélyesen a „Gott erhalte“ című osztrák néphymnust játszotta több ízben a városi zenekar s hogy a szerb isteni tiszteleten is hallottuk ugyanazt. Kifejeztük ugyanakkor rosszaságunkat is, hogy a városi zenekar miért játszotta ezen Magyarországon oly gyászos emlékü osztrák néphymnust s ma is ugyanezt mondjuk A „Szrbosztvo“ augusztus 25-diki számában azután védelmére kel a „Gott erhalte“ nék. veri a mellét, hogy biz ő nem magyar, s hogy mi a kormány hivatalos lapja vagyunk, s hogy ő szerinte a „Gott erhalte“ magyar nemzeti hymnus is stb. stb. Hát mi azt régen tudtuk, hogy laptársunkban nincs egy csepp magyar hazafiság sem, ily események ott nem léteznek, de annyira korlátoznak még sem hitük, a tisztelt szerkesztőséget, hogy a „Gott erhalte“ a magyar király hymnusának tege meg. Arra a híre pedig hogy a kormány hivatalos lapja vagyunk, kijelentjük, hogy igenis a kormány hivatalos lapja vagyunk, kijelentjük, hogy igenis a kormány minden egyes fontosabb kérdésben chifrirozott taviratokban szokta véleményünket eddig kikérni, de ha lapunk jelen számát ott fenn elolvassák, hogy mi még a „Szrbosztvo“ című lappal is foglalkoztunk hátszójainkon, — oda lesz a bizalmasság s jó barátság — s ezután nem fogja a magas kormány lapunkat hivatalos szöcsöve gyanant használni. Oh Szrbosztvo, Szrbosztvo! minő felfordulást is tudsz te csinálni. Kar, hogy öt emberrel több nem bir felöled tudomással.

Városi közgyűlés. Törvényhatóságunk rendes havi közgyűlését f. hó 29-én fogja megtartani.

Halálozás. Dr. Blumgrund Sámuel gyakorló orvos, ki nem régen városunkban is működött Budapest egyik kórházában a mult Vasárnap elhunyt. A boldogult a magyar szabadságharcban mint 17 éves diák küzdött. Részt vett az olasz hadjáratokban, majd torok szolgálatba lépett. A szive azonban kulföldről hazavonzotta s Bozovitson lett járóorvos, majd később városunkban keresett nyugodalmasabb életet. Béke hamvaira.

A hadgyakorlatok. Ő Felsége a délmagyarországi hadgyakorlatokhoz szeptember 1-én Buziasra érkezik. A hadgyakorlaton a 6, 7. és 12. hadtestek csapatai fognak résztvenni. A délmagyarországi hadgyakorlatok — mint már jeleztük — a Temes folyó és a Lugo-hely, Magyar Szákos, Végvár, Liebling utjaki vonal közötti területen fognak lefolyni. Minthogy fel lehet tenni, hogy ezen hadgyakorlatokhoz a nézőknek nagy tömegei fognak összegyűlni, a hadtestparancsnokok azt az utasítást kaptak, hogy gondoskodjanak arról, hogy a csapatokat és a torzseket a közönség tömeges csoportosulása ne zavarja és hogy különösen az ellenfel és a saját tartalekek közti tér szabadon maradjon. Magától értődik, hogy a királynak tartozkodási helyétől, akinek legfelsőbb fővezénylete alatt mennek végbe a hadgyakorlatok a közönséget távol kell tartani. A hadtestparancsnoknak meg van engedve, hogy a közönség egyes tagjait a hadgyakorlatok terére bebozsassák, csak ezt az engedélyt csupán csak a saját hadtestük működési terére adhatják meg. A pontikai hatóságokat ezen rendelkezésekről a közönség tájékoztatása vegett már értesítették. Gapdebo temes megyei alispán hetek óta személyesen ügyel fel a folyamatban levő előkészületekre és a legkisebb részletekre is kiterjed figyelmé, de a környék is kiveszi a maga részét a készülődésekből. Első sorban természetesen Temesvár, faklyásmenetet rendeznek ő Felsége tiszteletére, melyen természetesen részt vesz Temesvár egész intelligenciája. A menetben résztvevők részére külön vonatok indulnak Temesvárról Buziasra. Oda fog zarándokolni az egész vidék, melynek már is mutatkoznak előjelei. Az ünneplés minden tekintetben imponans és nagyszerű leendő. Fogadtatás Ő felsége nagy elfoglaltságánál fogva nem lesz, s csakis Buzias község előjárósága járulhat a király elé.

Női Methusalem. Par nap előtt halt meg városunkban egy agg matrona, a ki joggal nevezhető a Délvidék legidősebb asszonyának. A családi gyászjelentés szerint Deixner Regina, az elhunyt asszony 110 évet élt, ismerősei azonban azt állítják, hogy a boldogult elérte a 116. életévét. Ez év elejéig még járt-kelt a hazban és kitünő egészségnek örvendett. Emlékező tehetsége mindvégig a legjobb volt. Tizenegy gyermeke közül 3 fia és 2 leánya van meg életben,

valamennyi magas kora; van továbbá 35 unokája, köztük egy 70 éves aggastyán, 90 dedunokája, 12 szép-unokája és 3 uk unokája. Deixner Regina 1788-ban született Versecen. Husz esztendőskorában férjhez ment s boldog házasságából tizenegy gyermek született, a kik közül meg ötven élnek. Az 1848-iki események gyaszt hoztak rá, mert negyven éves házasság után elvesztette az urát, a ki vagyonos kereskedő volt. Eppen családja körében ült a férje, a mikor a szerviánusok az ablakon keresztül lelőtték. Ötven év óta özvegyiségben él. Egészsége a hosszú földi pályáján kitünő volt, betegség egyszer sem döntötte ágyba. Peldas szorgalmu munkás gazdasszony volt, ama régiek közül való, a kiknek hivatását még a mult század szelleme inspirálta a patriarkális élet és gondolkodás minden hagyományával. Hosszu életet nem óhajtott, bár a sors meghagyta testi és elméleti erejének birtokában az utolsó pillanatig. Háztartása tényleges vezetésétől csak százhat esztendőskorában lépett vissza, mert a járás nehézsége miatt már és csak botra támaszkodva járhatott-kelhetett. Ereje azonban még ebben az időben is megmaradt és háztartásában fáradhatatlanul segített. Emlékező tehetsége bámulatos volt: tömérdek unokáját, szépunokáját, dedunokáját és ükunokáját nemcsak a családi összeköttetésben, hanem névleg és jórészt személyesen is oszmerie és sokszor egy-egy évi viszonzat alkalmával is megismerte. Bár mostanig megőrizte elméleti képességét az események iránt, mégis száz esztendőskorától fogva meglehetősen közöny, fasultság fogta el. Családjának akár öröme, akár gyászja csak pillanatra ragadta meg figyelmét, aztán nem törődött tovább vele. Hosszu életét lstenben vetett bizodalmanak tulajdonította, megis hajlott a babonára. Hetven esztendőskorában elkészítette halotti ruháját, a mit azonban ellopott egyik cselédje és megszokott vele. Mindenkinek azt mondta, hogy e miatt nem tud meghalni. Gyermekei a legnagyobb szeretettel vették körül a megható volt, a mikor legidősebb leánya, a ki nyolcvannyel esztendőskorában meghalt, megfésült és gondozta. Végelgyöngyűsben halt meg a szatiz esztendőskorában, minden halaltusa nélkül, ugyszólván elaludt. Béke poraira.

Egy kiégett piarista, Clasz Ferencz, a temesvári rom. kath. főgimnasium tanára, a kegyesrend tagja, kilépett a rendből. A fiatal piarista-tanár levélben jelentette be a rendből való kilépését.

Kossuth Lajosnak 1848-iki leghivebb arcképe. A fővárosi 1848-49-i Kossuth muzeum evek óta foglalkozik annak megállapításával, hogy a világ minden részéből összegyűjtött ezernél többféle Kossuth arcképek között, melyek a leghivebb kép. Az 1848-iki nyomtatott és festett Kossuth képek olyan sokfélék és egymastól annyira elütők, hogy e miatt a nagy közönségnek különösen az újabb generationak aig lehet fogalma arról, hogy hat milyen volt, hogy nezett ki 1848-ban a mi dicső kormányzónk. Ez az ugy valóban meitő arra, az evek óta folyó nagy munkára, a melylyel a budapesti 1848-49-i és Kossuth muzeum megállapítani és elkészíteni törekszik a legnagyobb magyarnak tokeletes hu képet. Kossuth nyomtatásban megjelent legelső arcképet 1841 den Eybel rajzolta, ki a bécsi Belvedernek képtár öre és híres arcképfestője volt. Eybel 1844-ben másodsor rajzolta köre Kossuth arcképet. Ez a két legregibb nyomtatott kép igen szép, de a később készült nagyobb művészek képeiből, valamint az 1847-től 1852-ig készült Kossuth fényképek és Dangerotypek nyomán egész biztosan lehet megállapítani, hogy as Eybes képeken Kossuthnak arca nem egészen elethü. Nem rég elhunyt jeles festőnk az öreg Barabás 1848-49-ben negyszer rajzolta meg Kossuth arcképet. Ezek közt van egy, a mely az összes kepekkel összehasonlitva igen sikerültnek mondható, de a másik három Barabás-fele Kossuth kép nem jó, épp úgy nem sikerültek, mint a hogy Petőfit nem jól rajzolta meg a nagy mester. A legelső 1847-i Kossuth Dangerotype arckép báró Helfert v. b. titk. tanácsosnak, az 1848-iki események híres történetésének birtokában van, ki erről másolatokat ajándékozott Gr. Kreith Bélának. Érdekes, hogy a másolatokat báró Helfertnek jó barata, Lobanoff herceg a meghalt bécsi orosz nagykövet készítette. A báró Helfert-fele Dangerotype, a Barabás fele legjobb kép és az amerikai ottféle Dangerotype fényképek után és emlékezte nyomán festette meg Kossuth Ferencz ajándékképp Gr. Kreith Bélának, Kossuth Lajos 1848-iki leghivebb arcképet. Ugyancsak Kossuth Ferencz festette meg edes atyjának öregkori arcképet az elő Kossuthról oly híven, hogy a egyike a legnagyobb magyart Turinban szerencsések voltak

lálhatni, azok meggyőződhetnek arról, hogy soha életükben hivebb arcképet nem láttak, mint a minőt Kossuth Ferencz festett dicső atyjáról. Ezen eredeti és leghivebb képekről festenek most a budapesti 1848-49-iki muzeumban öregkori és 1848-iki Kossuth arcképeket, városok és egyletek számára. 230 forintba kerül szép rámaival egy térdig festett életnagy Kossuth kép, melynek magassága másfél méter, szélessége egy és egy harmad méter. Életnagy mellkép formában rámostól 25, 50 frt, vagy száz forintba kerül egy-egy jól festett Kossuth vagy Petőfi kép, sőt tíz forintért is ad a budapesti 1848-as és Kossuth muzeum egy fénykép ut. életnagy Kossuth képet. Fenti árak mellett a festőnek és a muzeumnak is kevés a haszna, miért is ez a vállalkozás inkább az 1848-49-i és Kossuth kultuszhoz hoz áldozatot. A Bem-Petőfi körképénél, a mely czatakép ma Budapestnek igazán érdekesebb látványa, ki van allitva 1848-49-i muzeum legszebb része, s itt látható (Varosliget arena-ut 70. sz.) a Kossuth Ferencz által festett fent leirt két nagyszerű Kossuth kép is. Mielőtt a Kossuth Ferencz által festett 1848-iki képet a Kossuth muzeum mint tökéleteset elfogadta volna, bemutatta a képet Barabás, Kovacs Ernő és más olyan jeles művészeknek, kik Kossuthot 1848-49-ben és az 50-es években többször látták. Megnézték a képet a még élő 48-as jeleseink és Kossuthnak rokonai, barátai. Ezek után a kép addig lett javitva, mig egyhangulag kimondatott, hogy tokeletes.

Munkagép és eszközkiállítás Temesvárott. Fölötte érdekesnek ígérkezik azon kiállítás, melyet a temesvári kereskedelmi és iparkamara közreműködésével a budapesti technológiai m. k. iparmuzeum rendez. A jozsefvárosi Scudierliget pavillonjában f. hó 28-án ünnepélyességgel megnyitandó kiállítás a modern műhelyberendezés összes alkatelemeit van hivatva feltüntetni különös tekintettel a kézművességből kifejlesztendő közepuzemek igényeire. Villam és gázere berendezett gépeknek működésben való bemutatása kapcsán szakelőadások is tervezettek. Ez utóbbiakon hivatott szakférfiak a gépezemtechnikai jelentősége mellett az ilyen berendezések üzleti oldalát is fogják ismertetni. Miután a közösműhelytelepek letesítése szoval a kisipari szövetkezés eszméje leginkább ily kiállítások révén népszerűsithető, a temesvári kamara kerületének vidékeiről csoportos feirandulasokat óhajjt szervezni, de külfömben is vonzóva tegeye. Delmagyarország iparossága élénk érdeklődéssel viselgetik e kiállítás ügye iránt s tekintve a közreműködő faktorok buzgalmat biztosra vehető, hogy e tarlat erkölcsi sikere nagyobb-szerű iparfejlesztési akció kiindulási pontjai fog szolgálni. Igen kívánatos, hogy verseczi iparosaink is mentul nagyobb számban keressék fel ezen reaujuk nézve oly fontos kiállítást, melynek alapos megtekintéséből sokat tanulhatnak.

Lapkiadók országos kongresszusa. A szent Istvánnapi munkaszünet modot és alkalmat adott ra Magyarország ujsagkiadóinak hogy egyszer már a maguk dolgával is foglalkozzanak. Kongresszusra gyűltek össze a kiadók hogy a hirdetési bélyeg eltörölését közös akarattal kérjék a törvényhozástól. Az elnöki tisztelet Zilahy Simon viselte. A kongresszus egyes szonokai beható tanulmányok után az argumentumok egész halmazával bizonyították a hirdetési bélyeg eltörölésének szükségességét, leginkább az ipar és kereskedelem előmozdítása céljából. A kongresszus elhatározta hogy az ügy érdekében memorendumot fog intézni ugy a képviselőházhoz, valamint a pénzügyminiszterhez is. Tekintve az ügy rendkívül fontosságát, nemcsak a hírlapok könnyebb kiadását hanem az ipart és kereskedelmet illetőleg is, mi is csak szívből üdvözölhetjük e lelkes tevékenységet, mit egyes kiadók oly onzetlenül teljesítenek, nemcsak maguk, de kollegáik érdekében is. A vidéki választmányba lapunk kiadóját Kirchner Ernő műintezet-tulajdonost is bevalasztották.

A verseczi városi polgári leányiskolában a jövő 1898/99. tanévre vonatkozó beiratások és felvételi vizsgák f. é. aug. hó 29., 30., 31-én d. e. 8-10; d. u. 2-5 óraig eszközöltetnek a városi leányiskola vizsgateremben. Felkértek a tisztelt szülők, hogy a beíratásra kitűzött napokon gyermekeikkel lehetőleg személyesen megjelenjenek és gyermekeik iskolai, — továbbá himlőoltási, illetve újraoltási bizonyítványait magukkal hozni sziveskedjenek. (idegenek születési vagy keretzetelő bizonyítványukat is) — A polgári leányiskola I. osztályába való felvételre igényt tarthat minden oly növendék, ki életének 10-ik évét betöltötte és az elemi népiskola IV. osztályát a felmutatott elemi iskolai bizonyít-

vány alapján sikeresen végezte, vagy ennek hiányában megkivántató képzettségéről felvételi vizsgálat által tesz bizonyosságot. — Ugyancsak a beiratás alkalmával nyújtandók át az igazgatóságnak egyes tantárgyak tanulása alól felmentése tisztí orvos által kiállított orvosi bizonyítvány alapján. A felmentés idejét illetőleg szólhat: 1. A tanév egy részére, (az időtartam pontosan meghatározandó), 2. A folyó tanévre, 3. Egyszer mindenkorra Szeptember 1-én, délelőtti 9 órakor, tartatnak meg azon tanulók javító vizsgalatai, kik kérvényüket aug. hó 15-ig a vár polgárlányiskola igazgatóságához benyújtották Szeptember 2-án lesz az ünnepélyes, „Veni Sancte”, a mely istentiszteletre az összes ifjúság megjelenni köteles. Ez után felolvastatnak a polg. leányiskola vizsgatérmeiben a rendtartási és fegyelmi szabályok. A rendszeres tanítás szept. 5-én veszi kezdetét. Versecz thjf. városi köznevelési iskolájának f. é. aug. hó 17., 238. sz. a. kelt határozata alapján a polg. leányiskolába beiratkozandó tanulók tandíj fejében helybeliek 5 frtot vidékiek 10 frtot fizetnek; szegény szülők gyermekei azonban jó iskolai bizonyítvány és az illetékes hatóság által kiállított bélyegmentes szegénységi bizonyítvány alapján a tandíj fizetése alól felmentetnek; az ez iránt szóló kérvények betérjesztendők a polg. leányisk. igazgatóságához. Egyidejűleg tartatnak a beiratások a vár. gyermekert (városkertutca) számára a zárda társalgószobájában. Felkéretnek a t. cz. szülők, hogy a beiratáshoz a gyermekük születés v. keresztelése — és oltási bizonyítványait magukkal hozni sziveskedjenek.

Saját légszükszülők minden házban! Kiváló és rendkívül praktikus találmányról értesítjük t. olvasóinkat. Ugyanis Janisch és Társa gyára Budapesten forgalomba hozott egy légszuszfejlesztő gépet, mely által minden oly épület, mint nyaraló, kastély, szálloda, kávéház, vendéglő stb., a hová légszusz vagy villamos művek bevezetve nincsenek, — világító és fűtő légszuszszel ellátható. Tehát nemcsak világításra, hanem fűtési sőt műszaki célokra is kiválóan alkalmazható. Maris nagy sikerrel használják lakások, irodák, vendéglők, szállodák stb. világítására; főző, vasaló, olvasztó vagy melegítő kályhák fűtésére; motorok hajtására és általában minden oly célokra, melyekhez közönséges közszegény alkalmazható. A gép kezelését barki 1—2 óra alatt elsajátíthatják, a fejlesztett légszusz teljesen artalmatlan és nem robbanékony. Ezen gép által elláthatva, a légszuszvilágítás nem drágább, mint a közszegényvilágítás. Ajánljuk az érdeklődőknek, hogy nézzék meg a technika ezen zseniális találmányát, kérjenek árjegyzéket és prospektust, melyet ingyen és bérmentve küld Janisch János és Társa légszusz-vezeték berendezési gyára, Budapest, VI. Csengery-utca 74.

A pancsovai áll. felső kereskedelmi iskolában, — egyenrangú az ugynevezett kereskedelmi akadémiakkal, — a beiratások az alsó, középső és felső osztályba f. évi szeptember 1—4-ig fognak tartatni. A javító vizsgálatok pedig f. évi augusztus 31-ére tüzettek ki. A beiratásnál késedelmes tanulókat a beiratás után számított első héten belül a késedelemnek szigorú igazolása mellett az igazgató veheti fel; a még később jelentkezők felvételét az igazgatóság útján benyújtott folyamodványra az iskolaév első két havában a főgazgató (miniszteri biztos), ezental a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter engedheti meg. Megjegyeztetik azonban, hogy azoknak, kik az iskolaév első hónapja után lépnek be az intézetbe, az addig végzett tananyagból sikeres szóbeli vizsgálatot kell kiállaniok.

A felső kereskedelmi iskola alsó osztályába oly tanulók vétetnek fel, a kik a gymnasium vagy realiskola vagy polgári iskola 4. alsó osztályát minden tantárgyból (a latin nyelvtől eltekintve) nyilvános vagy magánúton sikerrel elvégezték s erről bizonyítványt mutatnak fel.

A felvételtkor a tanuló tartozik keresztlevéllet (születési bizonyítványát) átszolgáltatni. Tizenkét évesnél idősebb tanuló felvétele felett a tanári testület határoz.

Minden tanuló a felvételtkor tartozik fizetni: felvételi díj fejében: 4 frtot, tandíj címén: 16 frtot, könyvtári díj gyanánt: 2 frtot és értesítőre: 1 frtot.

Szegénysorsu, de legalább is jó általános előmenetelt igazoló tanulókat a tandíj fizetése felmenthetők. Az ilyen tanulók kötelesek a nagymélt vallás- és közokt. m. kir. miniszteriumhoz címzett ebbeli folyamodványukat osztály- és szegénységi bizonyítvánnyal felszerelve mindjárt a beiratás alkalmával az iskola igazgatóságához benyújtatni.

A pancsovai állami felső kereskedelmi is-

kolában a rendes nyelveken (magyar, német, francia) kívül a szerb nyelv is taníttatik; a növendékek városunkban a helyi viszonyoknál fogva a német és szerb nyelvet is gyakorlatilag elsajátíthatják.

Tudomására hozzuk az érdekelte szülőknek, hogy a felső kereskedelmi iskolánál szerzett érettségi bizonyítvány — magasabb tudományos kiképzést követelő pályákat kizárva — mindazon életpályákra kvalifikál, mint bármely köznevelési iskola: gymnasium vagy realiskola. Nevezetesen alkalmazást találhatnak a felső kereskedelmi iskolánál érettségi vizsgálatot tett tanulók a rendes kereskedelmi foglalkozási ágon kívül: 1) a pénztári szaknál mint központi állampénztári és adóhivatali tisztviselők, köztörvényhatósági pénztárosok, ellenőrök és könyvvezetők. 2) a postaszaknál: gyakornoki, tisztí és főtisztí állásoknál. 3) a kezelési szaknál mint dohány-egyed-árusági, lottoigazgatósági, raktári tisztviselők és telekkönyvvezetők. 4) nyilvános és állami zálogházaknál, mint ellenőrök, szamtisztek és igazgatók. 5) ha az allamszámveteltani vizsgálatot is leteszik, alkalmaztatnak a számvétség szaknál, mint főszámvétség és ellenőrző tisztviselők minden állami, megyei és thjf. városi hivatalnál, pénzügyi és jószágigazgatóságoknál, illetékszabási és adóhivataloknál.

Továbbképzés céljából átélhetnek a budapesti keleti kereskedelmi akadémiái tanfolyamba s rendes hallgatókú beiratkozhatnak a budapesti József műegyetemnél fennálló kereskedelmi iskola szaktanarképzőbe, a vasuti és tavirda tisztképző tanfolyamba, gazdasági akadémiákba, élvezik továbbá a katonaságnál az egyéves önkéntességi jogot s ez uton tisztékké aktiválthatják magukat.

A felsorolt életpályák elérése a középsikolai tanulmányhoz képest egy év megtakarításával jár (8 évi tanulás helyett 7 évi.)

Végül megjegyezhetjük, hogy az idegen tanulók által olcsón találnak ellátást a városban és hogy az iskolai szervezet értelmében minden tekintetben szigorú ellenőrzés alatt allanak. Pancsova, 1898. évi augusztus 10-én.

Martin Imre s. k.,
igazgató.

Szerkesztői levelezés.

Mindazok, — kik lapunk felelős szerkesztőjét és hely. szerkesztőjét, a két Lajost, névnapjuk alkalmából szerencsekívánataikkal felkeresték — fogadják a szerkesztőség őszinte köszönését.

— **ts — o. Ujvidék.** A „Vrsacski Glasnik” ellen tudunkkal jelenleg három sajtópör van folyamatban. Kettőt hivatalból indítottak meg ellene (adázul tamadta a főispant és püspököt) a harmadikat Vezenkovits Lázár gör. kel. elemi isk. tanító, a „Budutynoszt” szerkesztője indította. A „Glasnik” most azazl védekezik, hogy ők azt a mit irtak, nem Vezenkovitsról, hanem egy költött alakról irták. Ezt az előkelő társadalmi állású verseczi pör, kel. szerb tanúk majd meg fogják dönteni Vezenkovits ügyvédje Dr. Dajkovits Istvan a főispant és püspököt. Az első tárgyalást elhalasztották. 5. K. Mint halljuk nem Dr. Illits lesz hanem egyik temesvári ügyvéd A küldöttékért köszönet!

— **E — s A k Rimaszombat.** Lajosnapján együtt volt a három palóc testvér: Lajos, Laczi és Miska összes pereputyaikkal, s a danolásban segített nekik két dunantuli jóbarát a másik Lajos, jelenlegi szerkesztő és Janos főerdész barátunk. Vigasság persze nagy volt a három testvér találkozásának öröme — ivás még nagyobb, macskakaj azonban semmi — melyhez hasonló jókat kívánunk mindközönségesen.

A szerkesztő távollétében a szerkesztésért felelős **Szalay Lajos.**

Nyilttér.

Selyem damaszt 75 krtól 14 frt 65 krig méterenként, — valamint fekete, fehér és színes **Henneberg-selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként,** — a legdivatosabb szövész, szín és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak postaber és vámmentesen valamint házhoz szállítva. — mintákat pedig postafordultával küldenek, Henneberg G.** (csasz. és kir. pdvári szállító) **Zürichben.** Magyar levelezés. Svajczba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

8152. szám. — 1898.

Hirdetmény.

Hivatkozással a mai napon 8152. sz. alatt kibocsátott polgármesteri hirdetményre és az 1886. évi XXI. t. cz. 28. §-ára ezennel közhírré tétetik, hogy az igazoló választmány f. év szeptember hó 6-án d. e. 9—11 és d. u. 3—5 óráig a főjegyzői irodában az 1899. évi legtöbb adót fizetők névjegyzékének összeállítására és a netáni felszólamlások tárgyalására végett nyilvános ülést fog tartani.

Azok, kik az idézett törvényzcikk 26. §-ában említett kedvezményt igénybe venni óhajtják, kötelesek ugyanazon törvényzcikk 27. §-a értelmében az ülések tartama alatt az igazoló választmány előtt szóval vagy írásban ebbeli jogosultságukat igazolni.

Igazoló választmány. Verseczen, 1898. évi augusztus hó 22-én.

Dr. Demetrovics Mihály,
elnök

8152. szám. — 1898.

Hirdetmény.

Az 1886. évi XXI. t. cz. 25. §-a értelmében ezennel közhírré tétetik, hogy a legtöbb adót fizetők kimutatása az 1899. évi virilisták névjegyzékének összeállítására céljából f. é. aug. hó 29-től bezárólag szeptember hó 5-ig a hivatalos órák alatt a netáni felszólamlások beadhatása végett a városi főjegyzői irodában közszemlére ki lesz téve.

Verseczen, 1898. évi augusztus hó 22-én.

Polgármester szabadságon:

Weifert Károly, főjegyző.

4779. sz. — 1898. tkvi.

Árverési hirdetmény.

A verseczi kir. bíróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Markovics György verseczi ügyvéd által képviselt Spatariu Olga verseczi lakosné javára Rigyicsky Alexandrine sarafali lakosné elleni végrehajtási ügyben 47 frt. 50 kr. tőke, 11 frt. 90 kr. eddigi, jelenleg 7 frt. 65 krtban megállapított költség, továbbá esatlakozást nyert Weisz Samu verseczi lakos javára 67 frt. tőke em-k 1898. évi január hó 5-től járó 5% kamatja, és 20 frt. 30 kr. költség kielégítése végett az árverést elrendelte.

A fehértemplomi kir. törvényszék területén fekvő s a versecz város 12551 sz. tkvben irt A. I. (19262—1923/a) és (19249—19250) hrsz. ingatlan 1325 frtan megállapított kikiáltási árban 1898. évi szeptember hó 17-ik napján délelőtti 9 órakor ezen kir. járásbíróság árverelő helyiségében megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni u. m.:

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felüli ígérlet senki sem teszi, az árverésre kitiűzött ingatlan a kikiáltási áron alól is eladatni fog.

2. Árverezni kívánok bánatpénzül tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át, vagyis 132 frt. 50 krt, készpénzben vagy az 1881 LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881 november 1-én 3333 sz. a. kelt J. M. R. 8 §-ában kijelölt óvadék képes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. bíróság telekkönyvi irodájában és községi előjárásbíróságnál megtekinthetők.

Kir. járásbíróság, tkvi osztálya.

Verseczen, 1898. évi június hó 21-ik napján.

Trucza, kir. aljbíró.

Szülők figyelmébe.

A Gerő-féle nyilvánossági joggal felruházott fiúiskolában Verseczen, a jövő 1898/99. tanévre felvetetnek tanulók, kik a népiskolát látogatni óhajtják; ugyanabban az intézetben növendékek teljes ellátással is főlvetetnek. A tanítás szeptember hó 2-án veszi kezdetét. A t. cz. szülöket különösen arra figyelmeztetjük, hogy Gerő úr a dadogást és hebegést módszeres eljárás által alaposan és sikeresen gyogyítja.

Bővebb felvilágosítást készséggel ad

Gerő Vilmos,

iskola-tulajdonos, Versecz,
úri-utca 71. sz.

A Kirchner-féle könyvnyomda tulajdona s nyomása Versecz.